

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 26 lutego 2019 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Østre Landsret — Dania) — Skatteministeriet/T Danmark (C-116/16), Y Denmark Aps (C-117/16)

(Sprawy połączone C-116/16 i C-117/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Zbliżanie ustawodawstw — Wspólny system opodatkowania stosowany w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich — Dyrektywa 90/435/EWG — Zwolnienie zysków wypłaconych przez spółki państwa członkowskiego na rzecz spółek innych państw członkowskich — Właściciel wypłaconych zysków — Nadużycie prawa — Spółka mająca siedzibę w jednym państwie członkowskim i wypłacająca dywidendy spółce powiązanej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim, które to dywidendy są następnie przekazywane, w całości lub prawie w całości, poza terytorium Unii Europejskiej — Spółka zależna podlegająca obowiązkowi poboru podatku u źródła z tytułu zysków)

(2019/C 139/04)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniach głównych

Strona skarżąca: Skatteministeriet

Strony przeciwne: T Danmark (C-116/16), Y Denmark Aps (C-117/16)

Sentencja

- 1) Sprawy C-116/16 i C-117/16 zostają połączone do celów wydania wyroku.
- 2) Ogólną zasadę prawa Unii, zgodnie z którą podmioty prawa nie mogą powoływać się na przepisy prawa Unii w sposób noszący znamiona oszustwa lub nadużycia, należy interpretować w ten sposób, że w przypadku praktyk stanowiących oszustwo lub nadużycie władze i sądy krajowe powinny odmówić podatnikowi możliwości skorzystania z przewidzianego w art. 5 dyrektywy Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich, zmienionej dyrektywą Rady 2003/123/WE z dnia 22 grudnia 2003 r., zwolnienia z podatku u źródła z tytułu zysków wypłaconych spółce dominującej przez jej spółkę zależną nawet w braku przepisów prawa krajowego lub postanowień umownych przewidujących taką odmowę.
- 3) Dowód istnienia praktyki stanowiącej nadużycie wymaga z jednej strony zaistnienia ogółu obiektywnych okoliczności, z których wynika, że pomimo formalnego poszanowania przesłanek przewidzianych w uregulowaniu Unii cel, jakiemu służy to uregulowanie, nie został osiągnięty, a z drugiej strony — wystąpienia subiektywnego elementu w postaci woli uzyskania korzyści wynikającej z uregulowania Unii poprzez sztuczne stworzenie warunków wymaganych dla jej uzyskania. Spełnienie się szeregu przesłanek może potwierdzać istnienie nadużycia prawa, pod warunkiem że przesłanki te są obiektywne i spójne. Takimi przesłankami mogą być, w szczególności, istnienie spółek pośredniczących niemających gospodarczego uzasadnienia oraz czysto formalny charakter struktury grupy spółek, konstrukcji finansowych i pożyczek.

- 4) W celu odmowy uznania danej spółki za właściciela dywidend lub wykazania istnienia nadużycia prawa organ krajowy nie jest zobowiązany do zidentyfikowania podmiotu lub podmiotów, których uważa za właścicieli tych dywidend.
- 5) W sytuacji, w której przewidziany w dyrektywie 90/435, zmienionej dyrektywą 2003/123, system zwolnienia z podatku u źródła z tytułu dywidend wypłacanych przez spółkę będącą rezydentem w państwie członkowskim spółce będącej rezydentem w innym państwie członkowskim nie ma zastosowania ze względu na stwierdzenie istnienia oszustwa lub nadużycia w rozumieniu art. 1 ust. 2 tej dyrektywy, nie można powołać się na zastosowanie swobód zagwarantowanych przez traktat FUE w celu zakwestionowania uregulowania pierwszego państwa członkowskiego dotyczącego opodatkowania tych dywidend.

(¹) Dz.U. C 270 z 25.7.2016.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 28 lutego 2019 r. — Rada Unii Europejskiej/Growth Energy, Renewable Fuels Association, Komisja Europejska, ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol

(Sprawa C-465/16 P) (¹)

(Odwołanie — Dumping — Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 157/2013 — Przywóz bioetanolu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki — Ostateczne cło antydumpingowe — Ogólnokrajowy margines dumpingu — Skarga o stwierdzenie nieważności — Stowarzyszenia reprezentujące producentów nieeksportujących oraz przedsiębiorstwa handlowe/przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniami — Legitymacja procesowa — Bezpośrednie oddziaływanie — Indywidualne oddziaływanie)

(2019/C 139/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: S. Boelaert, pełnomocnik, wspierany przez N. Tuominena, avocaat)

Pozostali uczestnicy postępowania: Growth Energy, Renewable Fuels Association (przedstawiciele: P. Vander Schueren, advocaat, wspierana przez N. Mizulina i M. Peristeraki, avocats), Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Maxian Rusche i M. França, pełnomocnicy), ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (przedstawiciele: O. Prost i A. Massot, avocats)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 9 czerwca 2016 r., Growth Energy i Renewable Fuels Association/Rada (T-276/13, EU:T:2016:340), zostaje uchylony z wyjątkiem części, w której Sąd oddalił skargę wniesioną przez Growth Energy i Renewable Fuels Association w imieniu własnym jako zainteresowane strony w postępowaniu.
- 2) Skarga o stwierdzenie nieważności wniesiona przez Growth Energy i Renewable Fuels Association zostaje odrzucona jako niedopuszczalna w zakresie, w jakim wniosły one tę skargę jako przedstawiciele reprezentujący interesy amerykańskich producentów bioetanolu objętych próbą.